

Underbilag b. til Bilag II.

Det Kgl. Utenriksdepartement.

Memorandum.

Adelskab.

Grundloven av 17. mai 1814 bestemmer:

§ 23: „ Ingen personlige eller blandede arvelige Forrettigheder maa tilstaa nogen for Eftertiden“, og § 108: „Ingen Grevskaber, Baronier, Stamhuse og Fideikommisser maa for Fremtiden oprettes“.

Lov av 1. August 1821 § 6 erklærer alt arvelig adelskab i Norge ophævet fra det øieblik, da de ved lovens bekjendtgørelse levende adelsmænd og disses forinden dette tidspunkt i lovlig egteskab fødte børn var avgaaet ved døden.

Nogen nulevende norsk adelsperson findes ikke.

Udenlandsk adelskab, der maatte tilkomme en norsk borger, nyder ingen officiel anerkjendelse her i riget.

Titler, Rang.

Grundlovens førцитerte § 23 bestemmer bl. a. videre: „Kongen kan meddele Ordner men ei anden Rang og Titel, end den, ethvert Embede medfører Embedsmænd, som i Naade afskediges, beholde deres havte Embeders Titel og Rang.“

Hoftitler og *Hofrang* er i praxis anset som uberørte herav.

Likeledes ansaas grundlovsbestemmelserne ikke at hindre, at de to statsministre (efter unionsopløsningen i 1905: statsministeren og utenriksministeren) i henhold til embedsrangreglementet av 1821 tituleredes med „*Excellence*“. Denne titel blev imidlertid ophævet ved regjeringens resolution av 21. November 1905.

De nugjældende rangbestemmelser findes for *embedsrangens* vedkommende i Kgl. reglement av 26. juli 1820, Kgl. resolution 14. december 1889 m. fl. (se Statskalenderen) og for *hofrangens* vedkommende i hofresolution av 29. januar 1906 (se Statskalenderen).

Ordener.

Ifølge samme grundlovsbestemmelse (§ 23) kan Kongen „meddele Ordener til hvem han for godt befinder til Belønning for udmærkede Fortjenester, der offentlig maa kundgjøres Ordenen fritager Ingen for Stassborgernes fælles Pligter og Byrder, ei heller medfører de fortrinlig Adgang til Statens Embeder . . .“

Utenriksdepartementet har ingen erfaring for, at resultatet av disse bestemmelser i nogen henseende skulde være mindre heldig.